דילמא משהי ליה גביה ואתי ביה לידי תקלה –

Perhaps it will linger by him so it will come to a mishap

Overview

The reason why גידולי תרומה וs because we are concerned that he may keep מאה by him and it will result in a חקלה that he will eat it. There is a dispute between מוספות as to the interpretation of this reason.

- ⁴מאה בקונטרס ולכך גזרו דאפילו יזרענה דהוי טמאה פירש בקונטרס

רש"י explained, so therefore they decreed that even if he plants it, it will still remain גידולי תרומה ממאה; this is the meaning of גידולי תרומה עמאה (that it remains מרומה) –

asks: תוספות

- ממאה אמר בחדיא שתילי תרומה פסחים דף לד, א ושם) וקשה לרבינו יצחק דאמר בהדיא בפרק כל שעה (פסחים דף לד, א ושם) אמרא And the משנה (משנה משנה states explicitly in מרא ברק כל שעה 'the shoots of תרומה ממאה -

- טהורים מלטמא ואסורין מלאכול פירוש לזרים כדמפרש התם אלמא לכהנים שרי מהורים מלטמא ואסורין מלאכול פירוש לזרים כדמפרש התם אלמא מימא from being מימא others and are forbidden to be eaten'; meaning that it is forbidden to be eaten by non-רבה explained there; it is evident that for this מידולי תרומה ממאה is permitted to be eaten. This contradicts גידולי תרומה ממאה to eaten (by כהנים).

תוספות explains the גזירה of תוספות ביד כהן:

ויש לומר כיון דאין נאכלין לזרים משום ריוח פורתא שמטהרין לא משהי גביה - And one can say; since זרים cannot eat the גידולי תרומה, the גידולי will not retain

_

 $^{^{1}}$ תרומה ממאה may not be eaten and needs to be burnt.

² ד"ה משום.

 $^{^3}$ The כהן may be hesitant to burn this תרומה ממאה, and will decide to plant it instead, and eat the produce, which is טהור מה"ת. However we are concerned that until he plants it, he may accidentally eat it.

⁴ Now he will not wait to plant it since the גידולי will also be טמא. Therefore he will burn it immediately and this will prevent any תקלה.

⁵ This is actually (also) a מרומות פ"ט מ"ז in תרומות פ"ט. See 'Thinking it over'.

in his possession this תרומה טמאה in order to plant it, since there is only a small profit in making the מהוד to become טהור.

תוספות anticipates a difficulty:

יהא דהכא חיישינן לתקלה ובסוף פרק קמא דפסחים (זרף כּ,ב) אמרי בית הלל תעשה זילוף - And this issue that here in our גמרא we are concerned for a תקלה, however in the end of the first מסכת פסחים, we find that ב" rule, 'use it as a spray'; so we are not concerned for תקלה, however here we are concerned for תקלה –

replies:

איכא למימר דהכא מודו בית הלל דפעמים שצריך להשהות שנה שלימה עד זמן זריעה: We can say that here by the תרומה food, ב"ה admit that we are concerned for תקלה, for occasionally it may be necessary to wait an entire year until the planting time, therefore we are concerned for תקלה, but by the spraying, the wine will be gone in a short time, therefore there we are not concerned for תקלה.

Summary

מאה ממאה גידולי תרומה ממאה remains תרומה ממאה, and according to תוספות it becomes תרומה. The longer the תרומה is held the greater the ששח of תקלה.

Thinking it over

תוספות asks on משנה למרא נמרא פסחים where באם interprets the אסורים אסורים אסורים משנה interprets the מסקנא אסורים אסורים אסורה לזרים ומותרת לכהנים to mean מסקנא However in the אסורה לזרים ומותרת לכהנים it turns out that אסורה אף לכהנים אסורה אף לכהנים question on "רש"י?

⁷ The אמרא there cites a ברייתא regarding a barrel of תרומה wine which became שמא. The "ש maintain that it should be spilt out (out of concern that if it will be kept, it may be eaten); however ה"ה maintain it can be used as a spray (they would spray the wine for a pleasant aroma), for we are not concerned that it may be eaten.

⁸ See (by) footnote # 5.

⁹ See מהרש"א הארוך וכו'.